

[Indenrigsministeren.]

Striden om faglærte og ikke faglærte, hvad enten der er Tale om Arbejdsgivere eller om Arbejdere, skulde standse det nødvendige og mulige Husbyggeri her i Landet.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Jens Jensen, at der ogsaa kunde være en Fare for, at Husene, naar man brugte ufaglært Arbejdskraft, ikke vilde blive saa gode, som de helst skulde være. Jeg har nu skildret, hvordan vi ønsker at føre Kontrol med dette Byggeri, og jeg er sikker paa, at man gennem Kontrollen vil kunne sikre sig, at Husene er bygget, som de skal.

Med Hensyn til Priserne maa man ikke glemme, at det er en skønsmæssig Beregning, der er foretaget, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man i Virkeligheden kan komme noget længere ned, end der er Tale om her. Der er i det andet Ting udtrykt Frygt for, at der skulde blive Tale om Prisopskrumping. Det kan jeg ikke se, der er Anledning til at tro paa, for det er givet, at de Virksomheder, som fremstiller Elementer, er undergivet Prismsyndighedernes Tilsyn paa samme Maade som f. Eks. Teglværkerne.

Det ærede Medlem Hr. Bouet vilde, som han sagde, indlede med at fremhæve nogle Betæneligheder ved hele dette Byggeri, og jeg vil indrømme, at jeg blev selv en Smule betænkelig, da jeg hørte Udtalelser om Betæneligheder baade her og i det andet Ting. Jeg har ligesom andre, der har haft med denne Sag at gøre, været inde paa disse Betæneligheder, men jeg tror, for nu stadig væk at blive ved Betænelighederne, at det er betænkeligt, hvis man navnlig saa stærkt som det ærede Medlem Hr. Bouet fremhæver disse Betæneligheder; for saa er jeg bange for, at det hele drukner i Betæneligheder, og det er dog ikke Meningen. Man kan sige, at vi ved ikke saa forfærdelig meget om disse Typer, men det, vi ved i Dag, er, at vi har en forfærdelig stor Bolignød, og at vi faar store Vanskeligheder med at skaffe de nødvendige Materialer blot til det, jeg kunde tænke mig som et foreløbigt Maal, en Snes Tusind Lejligheder i indeværende Aar, og saa er der intet andet at gøre end at kaste Betænelighederne over Bord og tage Chancen, hvor den faktisk ligger, og det gør den bl. a. i dette Byggeri. Det er nu engang saaledes i dette som i andre Forhold, at vil man

Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, og saa er man nødt til at tage den Risiko, der er forbundet dermed.

Jeg ved godt, at Haandværksraadet har sendt en Skrivelse rundt. Jeg har ogsaa faaet en og har læst den. Jeg skal saamænd ikke kommentere denne Skrivelse ret meget. Jeg kan, hvad den angaar, saa nogenlunde holde mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Axel Christensen fremsatte. De er saa uendelig betænkelige, de Herrer, og vil foregive, at de udtaler sig paa Haandværkets Vegne. Jeg finder Anledning til i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at vi jo ikke har holdt os borte fra Haandværkerne; vi har ogsaa talt med Haandværkerne om Sagen. I det Udvalg, som har udarbejdet Lovforslaget, sidder ikke alene Haandværkeren det ærede Medlem Hr. Axel Christensen, men Formanden for Bygningshaandværkerne paa Landet, Melchior Kjeldsen, og Formanden for Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, Rasmus Sørensen, og mon de Mænd ikke har lige saa megen Viden og Ansvarfølelse som Hr. Ejsing. Jeg er tilbøjelig til at tro det. Haandværksraadet udtaler i denne Skrivelse, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Bouet her har sagt, at der er produceret saa og saa mange Mursten, og at der kunde have været opført dobbelt saa mange Lejligheder, hvis man havde villet. Men Haandværksraadet kan formentlig ikke være uvidende om, at der ogsaa er bygget andet i Danmark i det sidste Aar end Lejligheder, Boliger. Der er gennemført et meget betydeligt Erhvervsbyggeri, efter min Mening maaske lidt for betydeligt. Det ærede Medlem Hr. Bouet nævnte i den Forbindelse Direktør Bjerregaard. Der er ingen, der kender mere til Sagen end han, for det er ham, der gennem sin Virksomhed som Formand for Byggenævnet har bevilget Materialer dertil. Jeg er tilbøjelig til at tro, det vil være rimeligt at indskrænke Erhvervsbyggeriet noget i den kommende Tid, fordi jeg tror, det kan gøres uden Skade. Selvfølgelig er det ikke min Tanke, at man skal lægge en Forøgelse af Produktionen og derigennem en Forøgelse af Eksporten Sten i Vejen; men at der gennemføres adskilligt Erhvervsbyggeri, som godt kunde opsættes til bedre Tider, er efter min Mening givet. Noget skal der dog til, og selv